

ONLY ONE WAY TO GOD

ТАНҲО ЯК РОҲИ ХУДО

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

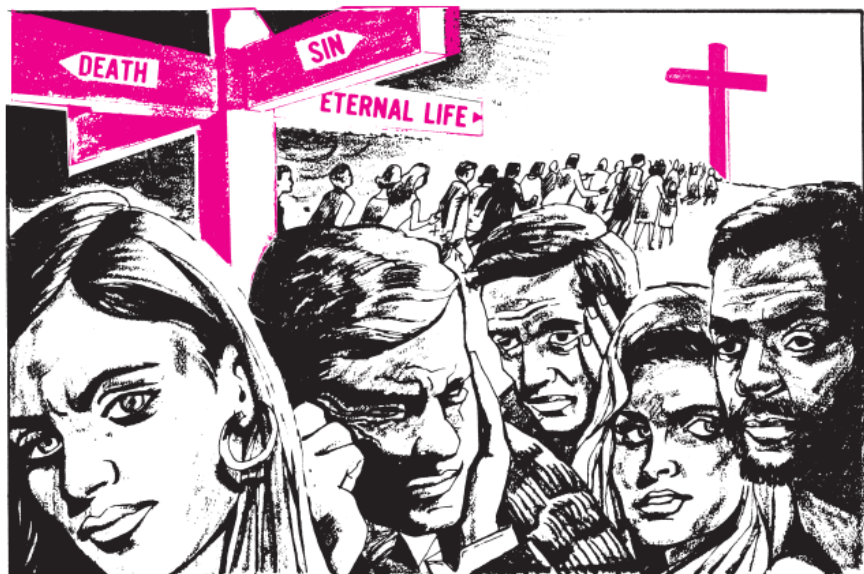
"Ман роҳ ва ҳақиқат ва ҳаёт ҳастам; ҳеҷ кас ба назди Падар намеравад, магар ин ки аз ҷониби Ман." (Юҳанно 14: 6). Устодони дини козиб ба одамон роҳҳои зиёди ёфтани Худоро пешкаш мекунанд, аммо дар ҳама ошуфтагиҳо шунидани Наҷотдиҳандаи мо, Исои Масеҳи Худованд хуб аст: "Ман роҳ ҳастам".

Агар ягон вақт буд, ки мо бояд овози Ёро гӯш кунем, чунин ба назар мерасад, ки он вақт ҳоло аст. Ҳеҷ кас инкор намекунад, ки мо дар замони номуайян зиндагӣ дорем, аммо вақте ки Исо ин суханро бори аввал гуфт, замони ҳамон тавре номуайян буданд. Таълимоти динӣ ва анъанавӣ хеле зиёд буд, аммо ҳақиқат хеле кам. Исо ба фарисиён (як мазҳаби динӣ) гуфт: "Маро парастид кардан барои онҳо фоидае надорад, зеро онҳо қоидаҳои бофтаи инсонро тавре таълим медиҳанд, ки гӯё қонунҳои ман ҳастанд!" (Матто 15: 9).

Бешубҳа, имрӯзҳо дар ин ҷаҳони ошуфта бисёриҳо ҳастанд, ки мисли Томас савол медиҳанд: "Чӣ гуна мо роҳро донем?" Шояд онҳо инро бо овози баланд намепурсанд, аммо ин савол дар дили бисёр ташвишвар ҳамон аст. Як вақтҳо дар дил ва зехни ман ин шубҳа буд, аммо Худоро шукр, ки он дигар нест, зеро вақте ки Исо гуфт: "Ман роҳ ҳастам", барои ман кофӣ буд.

Аз он даме, ки Одам дар боғи Адан ба Худо нофармонӣ кард, инсон мекӯшид, ки роҳи бозгашт ба сӯи Худоро

пайдо кунад. Баъзеҳо ҳатто гумроҳ шудани одамро инкор мекунанд. Онҳо дар асл мегӯянд, ки вақте кӯдак дар ҷаҳон таваллуд мешавад, он аллакай пок аст ва ҳама чизи зарурӣ танҳо ҳаминро нигоҳ доштан аст. Аз ин рӯ онҳо саъйҳои беҳудаи худро барои иҷрои ин кор пеш мебаранд. Чунин ба назар мерасад, ки онҳо фикр мекунанд, ки агар онҳо онҳоро ба калисо расонанд, тарбияи дуруст диҳанд ва дар синни муайян онҳоро ҳамчун узви калисо қабул кунанд, ки бо мурури замон инҳо ба осмон хоҳанд рафт. Аз ин рӯ, мо дар бораи тарбияи ҷавонон сӯҳбатҳои зиёдеро мешунавем, аммо дар бораи зарурати қабули ҷавонон Масеҳро ҳамчун Наҷотдиҳанда хеле кам.

Албатта, комилан табиист, ки инсон гумон мекунанд, ки дар роҳи бозгашт ба сӯи Худо кор карда метавонад. Вақте ки Одам ва Ҳавво дар боғи Адан бар зидди Худо гуноҳ карданд, онҳо кӯшиш карданд, ки бараҳнагии худро пинҳон кунанд. Онҳо аз Худо гурехтанд ва худро дар байни дарахтони боғ пинҳон карданд. Вақте ки Одам ба ҷои эътирофи гуноҳи худ ба Худованд гуноҳ кард, ӯ аз ӯ

гурехт. Танҳо як роҳе буд, ки Одам ба сӯи Худо бозгардонида шавад ва дар ҳузури Ӯ мақбул гардад ва Худо қадами аввалро гузошт. Вай назар афканда Одамро ҷеғ зад ва ӯро дар байни дарахтон пинҳон ёфт. "Худованд Худо аз пӯсти ҳайвонот либос сохт ... ва Одаму Ҳавворо пӯшонд". (Ҳастӣ 3:21). Аҳамият диҳед, ки Худованд ҷустуҷӯ, дарёфт ва таъмин кардааст. Дар ин мо ризқи Худоро нисбати гунаҳкорони камбизоат мебинем.

Исои Масеҳ Писари Худо аст. Худо Он Касест, ки Ӯро ба ҷаҳон фиристонд. Худо Онест, ки ҳамаи гуноҳҳои моро ба гардани Ӯ бор кардааст. "Вай ба ранҷу азобе, ки мебоист азоби мо буд, таҳаммул кард. Ҳама вақт мо фикр мекардем, ки азоби Худо ҷазои фиристода аст. Аммо ба хотири гуноҳҳои мо ӯ маҷрӯҳ шуд, ба сабаби бадии мо латуқӯб карда шуд. Мо бо ҷазое, ки Ӯ гирифт, шифо ёфт ва аз зарбҳои гирифташуда пурра барқарор шуд. Ҳамамон ба мисли гӯсфандони гумшуда монанд будем, ҳар яки мо бо роҳи худ мерафтем, аммо Худованд ҷазоро бар ӯ афтонд, ҷазо ҳамаи мо сазовор аст." (Ишаъё 53: 4-6).

Мо баъзан чунин мешунавем, ки инсон тавассути беитоатии Одам гумроҳ шудааст, аммо ба воситаи Исои Масеҳ барқарор карда мешавад. Китоби Муқаддас мегӯяд: "Зеро Масеҳ барои гуноҳҳо як бор мурд, марди нек аз номи гунаҳкорон, то ки шуморо ба сӯи Худо раҳнамоӣ кунад. Ӯ ҷисман кушта шуд, аммо рӯҳан зинда шуд". (1 Петрус 3:18).

Танҳо як роҳ ба сӯи Худо мавҷуд аст ва он роҳ на низом ё қоидаҳо ё қоидаҳои рафтор, балки тавассути як шахсияти пурҷалоли зинда, Исои Масеҳ аст, ки аз осмон фаромада, ҳаёте ба амал овард, ки комилан бе гуноҳ буд. Ҳатто онҳое, ки аз ҳама бештар ба Ӯ нафрат доштанд,

дар Ҷ ҳеч айбе наёфтанд ва Яҳудо, ки ба Ҷ хиёнат кард, эътироф кард, ки ӯ ба марди бегуноҳ хиёнат кардааст. (Матто 27: 4). Пас, мо мебинем, ки шахси бегуноҳе, ки барои гунаҳкорон азоб кашидааст, гунаҳкоронро ба тариқи мақбул ба Худо меорад.

"Ҳар як одами зинда беш аз як шамол нест." (Забур 39: 5). Ин изҳороти Каломи Худо нишон медиҳад, ки мо дар ҳама ҳолат нотавонем ва нотавонем ва он чизе ки Ҷ аз мо талаб мекунад, дарк кардани ниёз ба Ҷ ва қудрати наҷотбахши Ҷст.

Одамони саломати хуб ба табиб ниёз надоранд, аз ин рӯ, ин ба ҳуди одилон вобаста аст, онҳо фикр мекунад, ки ба Наҷотдиҳанда ниёз надоранд, аммо Худо гуфт: "Ҳатто аъмоли беҳтарини мо тавассути роҳ ифлос аст." (Ишаъё 64: 6). Барои он, ки мо дар назди Худо истода тавонем, ки аз амалҳои беҳтарини мо чизи беҳтаре талаб карда шавад. Он муносибатҳои дурустро бо Худо талаб мекунад ва мо онро танҳо дар Масеҳ мебинем. "Худо туро бо Исои Масеҳ муттаҳид кардааст ва Худо Масеҳро ҳикмати мо кардааст. Ба воситаи Ҷ мо бо Худо рост меоем; мо халқи муқаддаси Худо мешавем ва озод мешавем." (1 Қўринтиён 1:30).

"Масеҳ бе гуноҳ буд, аммо Худо барои мо Ҷро ба гуноҳи мо шарик кард, то ки дар иттифоқи Ҷ мо адолати Худоро шарик кунем." (2 Қўринтиён 5:21). Гуноҳҳои мо дар байни мо ва Худо меистанд, аммо Исои Масеҳ барои онҳо дар салиб азоб кашида, ба Худо писанд омад. "Ҷ қодир аст, ки ҳоло ва ҳамеша касонеро, ки ба василаи Ҷ ба сӯи Худо меоянд, наҷот диҳад."

Исо шоҳиди вафодор аст. (Ваҳй 1: 5) ва Ҷ ваъда дод, ки ҳеч касеро, ки ба назди ӯ меояд, рӯй нахоҳад дод (Юҳанно 6:37). Ба назди Ҷ омадан маънои оддӣ аз ҳаёти

гунаҳкорона рӯй гардондан, рӯй гардондан ба ҷаҳон, илтимос кардан аз Худоро барои омурзиш ва покшавӣ дорад. Вақте ки шумо Худованд ва омурзиши Ӯро қабул кардед, Ӯ ба шумо осоиштагӣ ва хурсандии худро ато хоҳад кард.

Танҳо як роҳ ба сӯи Худо ҳаст, хонандаи азиз, оё шумо Исои Масеҳи Худовандро, ки мегӯяд, мешунавед: "Ман роҳ ҳастам". Акнун зону зада, бо Ӯ сӯҳбат кунед ва дар бораи зиндагии худ ба Ӯ нақл кунед, ба Ӯ гӯед, ки пушаймонед, аз Ӯ хоҳиш кунед, ки шуморо биомурзад, ба шумо гунаҳкор раҳмдил бошад, шуморо пок гардонад, шуморо фарзанди Ӯ гардонад ва ба шумо ҳаёти ҷовидонӣ ато кунед. Ӯ ваъда дод, ки ин корро хоҳад кард, пас ба Ӯ имон оваред ва дар дилатон бо итминон аз ҷой бардоред, ки шуморо шунидааст ва кор анҷом ёфтааст.

Пас равед ва дигар гуноҳ накунад ва агар шумо худро нотавон ҳис кунед, аз Исои Худованд хоҳиш кунед, ки шуморо қавӣ гардонад ва бар гуноҳ пирӯзӣ диҳад. Азми қавӣ дошта бошед, ки аз чизҳои дунё рӯй гардонед, ва шумо хоҳед ёфт, ки Ӯ на танҳо ба шумо осоиштагӣ ва шодмониро медиҳад, ки ҷаҳон наметавонад, балки шумо аз хизмат ба Худо чунон лаззате хоҳед ёфт, ки шумо ҳатто лаззатҳои ҷаҳонро аз ёд нахоҳед бурд ҷаҳон, зеро чизҳои ҷаҳон як лаҳза аст, аммо он чӣ Худо медиҳад, то абад аст.

Ҳоло ба сӯи касе, ки роҳ, ҳақиқат ва ҳаёт аст, рӯ оваред.

Фиребгар

Шайтон Одаму Ҳавворо фиреб дод, то ба онҳо барои ҳақиқат дурӯғ гӯяд. Ӯ ба онҳо чизеро пешниҳод кард, ки ба ӯ тааллуқ надошт ва ба онҳо ғуссаи шодӣ ва маргро барои ҳаёт бахшид.

Адолати бардурӯғ

Шайтон ба шумо адолати дурӯғро пешкаш мекунад, чунон ки адолати шахсии шумо, ки тавассути ва ба ҷои он адолати ҳақиқии Исо ифлос аст, танҳо бо роҳи аз гуноҳ рӯй овардан ва ба имони шумо ба Исои Масеҳ ба даст омадааст.

Сулҳи бардурӯғ

Шайтон ба шумо сулҳи бардурӯғ медиҳад ва ба шумо мегӯяд, ки ҳама одамон фарзандони Худо ҳастанд ва ба осмон мераванд. Исо ба фарисиён гуфт: "Шумо фарзандони падари худ Иблис ҳастед ва мехоҳед ба хоҳишҳои падари худ пайравӣ кунед". (Юҳанно 8:44). Юҳаннои ҳавворӣ менависад: "Ҳар кӣ гуноҳ карданро давом медиҳад, аз они Иблис аст, зеро Иблис аз ибтидо гуноҳ кардааст. Писари Худо маҳз барои ҳамин зоҳир шуд, то он кореро, ки Иблис карда буд, нест кунад. Ҳар кӣ фарзанди Худо аст гуноҳро идома надихед, зеро табиати Худо дар ӯст ва азбаски Худо Падари ӯст, наметавонад гуноҳро идома диҳад, ин фарқи равшан байни фарзандони Худо ва фарзандони Иблис аст: касе ки кори нек намекунад ё намекунад бародари худро дӯст доштан фарзанди Худо нест." (1 Юҳанно 3: 8-10).

Мо танҳо тавассути таваллуди нав фарзандони Худо шуда метавонем. "Аммо баъзеҳо ӯро қабул карданд ва ба ӯ имон оварданд; бинобар ин ӯ ба онҳо ҳуқуқ дод, ки фарзандони Худо шаванд. Онҳо ба василаи табиӣ, яъне ҳамчун фарзандони падари одам таваллуд шудан фарзандони Худо нашуданд; Худи Худо Падари онҳо буд. Ҳеҷ кас Малакути Худоро дида наметавонад, агар ӯ дубора таваллуд наёбад. (Юҳанно 1: 12, 13 ва 3: 3,6). Шайтон ба шумо мегӯяд, ки дӯзах нест, Худо нест, ҳукм ва эҳё вуҷуд надорад. Рӯҳи Муқаддас, Рӯҳи ростӣ, ба

шумо гуноҳҳои шуморо нишон медиҳад ва ба шумо Исои гунаҳкор, Писари Худо, ки гуноҳи ҷаҳонро мебардорад, нишон медиҳад.

Хурсандии бардурӯғ

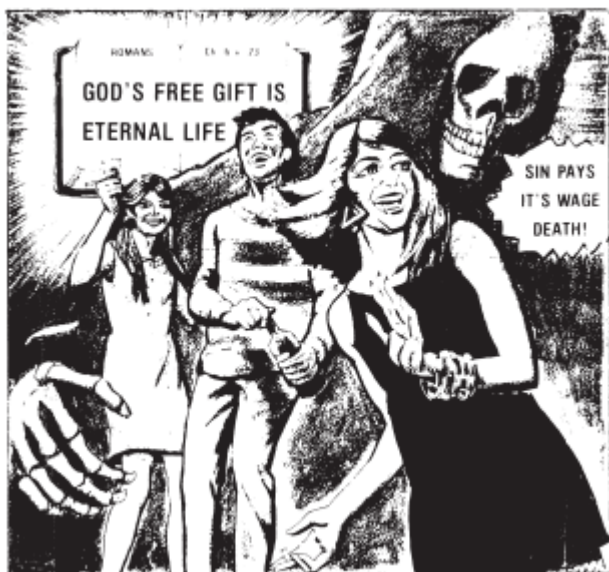
Шайтон мекӯшад, ки ба шумо хурсандии бардурӯғ бахшад ва ба шумо хоҳишҳои дунёро ато кунад. Аммо инҳо орзуи ҷони шуморо қонеъ карда наметавонанд. На пиво ва на алкохол ташнагии ҷони шуморо шикаста наметавонанд. Исо ба назди зани сомарӣ оби ҳаётбахш овард, ки ташнагии ӯро шиканад. (Юҳанно 4.5-13). Исо чашмаи ҳаёт аст. Агар мо аз обе, ки ӯ медиҳад, бинӯшем, он об дар мо мисли чашмаи зинда хоҳад буд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарад. Ба шодии дурӯғин ва холии шайтон, ки танҳо бо андӯҳи абадӣ дар дӯзах ба поён мерасад, фирефта нашавед.

Нури бардурӯғ

Иблис ҳамчун нури дурӯғин пайдо мешавад. ӯ дӯст медорад, ки ҳамчун фариштаи нур пайдо шавад. Пеш аз афтидан ӯ зеботарин фаришта буд, аммо ҳоло дигар нест. Вай мекӯшад, ки гуноҳ хеле ҷолиб ва зебо ба назар расад, то шуморо ба васваса андозад ва шуморо дар асорат нигоҳ дорад, аммо ин нур нури дурӯғин аст. Вақте ки Исо Писари Адолат зоҳир мешавад, нури шайтон пажмурда хоҳад шуд. Нури Худо зишти ба истилоҳ шӯҳрати Шайтонро ифшо мекунад.

Роҳи бардурӯғ

Шайтон меқӯшад, ки шуморо ба роҳи хато барад. Танҳо як роҳест, ки ба осмон мебарад. Исо гуфт: "Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам". Шайтон ба шумо мегӯяд, ки ӯ роҳи беҳтаре дорад, роҳи васеътаре, ки бисёриҳо онро тай мекунанд, аммо ба шумо охири он роҳеро нишон намедиҳад, ки ба дӯзах мебарад.

"Он чизе, ки шумо роҳи дуруст мешуморед, метавонад боиси марг гардад. Одамони аблаҳ ҳамеша худро дуруст мешуморанд.

Одамони оқил маслиҳатро гӯш мекунанд. Адолат роҳи ҳаёт аст; шарорат роҳи марг аст. "(Масалҳо 14:12 ва 12:15,28).

Сарвати дурӯғин

Сарвате, ки шайтон медиҳад, сарвати бардурӯғ аст. Сарватдорро фиреб доданд, зеро вақте ки ӯ мурд, ба ҷаҳаннам рафт. Яҳудо сӣ тангаи нуқраро васваса кард. Бо хиёнат ба Исо, ӯ ҳаёти ҷовидонӣ, сулҳи абадӣ, шодии абадӣ ва сарвати ҷовидониро аз даст дод. Шайтон ба шумо санге барои нон, каждуме барои тухм ва мор барои

моҳӣ медиҳад. Дар Исо мо сарвати ҷовидонӣ дорем, ки ҳеҷ гоҳ пажмурда намешавад. (Матто 7: 7-11).

Бисёр чизҳои дигарро гуфтан мумкин буд, аммо ин барои огоҳ кардани шумо аз пайравӣ кардан ба Чӯпони ҳақиқӣ, ки ҷони худро барои шумо додааст, кофист. Аз паси нури ҳақиқӣ, ки Исо аст, пайравӣ кунед. Рӯҳи ростӣ, Рӯҳи Муқаддасро қабул кунед, ки як шоҳи токи ҳақиқӣ бошад. Паёмбари ҳақиқиро гӯш кунед, на пайғамбарони шайтонро. Аз бӯҳҳои худ рӯй гардонед ва худро ҳақиқиро ибодат кунед.

Як ибодати ҳақиқӣ бошад ва ба Худо дар рӯҳ ва ростӣ сачда кунед. Исо нони ҳақиқист, ки ҳаёти ҷовидониро қаноатманд мекунад ва медиҳад.

Фирефта нашавед, Худо тамасхур карда намешавад, мард чӣ чизе мекорад, онро дарав мекунад.

Дигар нагузored, ки иблис шуморо фиреб диҳад, балки Исои Масеҳро пайравӣ кунед, ки гуфтааст: "Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам".

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)